

MŪSŲ LIETUVA

NR. 17 (1448) — XXVIII — 1976 M. BALANDŽIO — ABRIL 29 D. — 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926—1976)

Dabarties vėjuose

Nobelio premijos laureatas rašytojas Aleksandras Solženicinas š.m. kovo pradžioje susitiko su Prancūzijos spaudos atstovais, pasirodė televizijoje ir atsakinėjo ji jam pateiktus klausimus. Jo atsakymuose išryškėjo pagrindinis priekaištas Vakarams — atsparumo stoka kovoje su totalistiniu milžinu Sov. Sąjunga. Jo manymu, tai esanti ne politinė, o moralinė problema. Tai jau nepirmą kartą jo pareiškta mintis. Ir juo toliau, juo stipriau jis ją pabrėžia. Stebėdamas vakariečių politiką ir aplamai visą jų gyvenimą, jis mato, kad jame nėra idealų, kad jų vietą užima prabangos siekimai.

* * *

Tokia laikysena, kaip teisingai pastebėjo A. Solženicinas, plaukia iš moralinių atramų neturėjimo. Kai laisvė tampa tikta sąlyga ekonominei gerovei ir hedonistiniam gyvenimui, išsigimsta. Atsiranda palaidumas visose srityse, nes nebėra moralinių atramų. Tai ryškiai matyti pvz. visoje vakariečių švietimo sistemoje, kur pastaraisiais metais papūtė stiprūs liberaliniai vėjai. Atsirado net vandalizmo problema — mokyklų mokiniai pradėjo naikinti savo mokyklas. Tai savotiškas kerštas už perdėtą laisvę ten, kur turėtų būti formuojanti drausmė.

Kaikur grįžtama į didesnę drausmę, bet mažai kas pagalvoja, kad tai nėra esminis dalyko sprendimas. Net ir karinę drausmę įvedus mokyklon dalykai nepagerės, jei mokinių sielose nebus įdiegtos moralinės atramos. Religijos išjungimas iš naujojo auklėjimo ir yra ta spraga, kuri veda ne tiek laisvės, kiek palaidumo keliu. Net ir tos švietimo institucijos, kurios atsiremia į religiją, nepajėgia atsispirti bendrajai palaidumo nuotaikai. Jos darosi salomis, kurių krantus griaua audringo vandenvno bangos. Dėlto jos turi nuolat budėti, kad išsilaikytų krikščioniškosios moralės lygyje.

* * *

Laisvoji mūsų išeivija džiaugiasi laisve, bet iš kitos pusės turi dalyvauti ir jos pavojuose. Visas jaunimas turi pereiti per švietimo sistemą, kuri paruošia mokslui, duonai, profesijai, bet mažai ar visai neįdiegia moralinių atramų. Jau dabar matome, kad daug mūsų jaunimo nuėjo klystkeliais, buvo nustatyti prieš savo šeimas, prieš religiją, prieš savo tautinę grupę. O ir tie jaunuoliai, kurie liko ištikimi lietuviškajai kultūrai bei tradicijai, yra užkrėsti palaido galvojimo bacilomis. Prieš tokią švietimo tendenciją ne daug ką galime padaryti, bet antra vertus negalime ir resignuoti. Visų pirma turime kelti balsą viešumoje ir reikalauti krikščioniško auklėjimo mokyklose. Antra, turime stiprinti idėjines organizacijas — ateitininkus ir skautus, kad jie į savo eiles sutelktų kuo daugiau jaunimo ir įdiegtų lietuviškai krikščioniškas atramas. Gražų vaidmenį atlieka sporto klubai, meno ansambliai, bet jų tikslas yra kitoks. Prie moralinio ugdymo galėtų daugiau prisidėti ir šeštadieninės mokyklos, atkreipdamos didesnę dėmesį į religinį auklėjimą. Parapijos yra bendros mūsų religinės ir tautinės bazės, bet jų poveikis jaunimui tiesiogine prasme nėra labai didelis, nes jaunimas mažai ką specifiško randa parapijose. Pastarosios turėtų stipriau veikti per idėjines jaunimo organizacijas, sudaryti joms sąlygas, kad jaustųsi kaip savo gimtinėje. Tik bendromis jėgomis įmanoma atsilaikyti prieš dvasinį palaidumą, gresiantį ir mūsų saloms.

Tėviškes žiburiai

PEKINAS MINI KALANTĄ IR KITUS LIETUVIUS

Peinas. — Oficialioji kinų jungos koncentracijos stovyklose, rašo agentūra, yra daugiau žinių agentūra Naujoji Kinija nei milijonas vergų, kurių išsiuntinėjo ilgą straipsnį, kuriame Sovietų Sąjungos užsienio politika sugretinama su hitlerinės fašistinės Vokietijos arogantiška laikysena tarptautiniuose santykiuose. Agentūra sako, jog sovietų intervencija Angoloje yra pirmoji pakopa plataus masto plane, kuriuo sovietai siekia užvaldyti visą Afrikos kontinentą.

Iškelia sovietų komunistų totalitarinius metodus ir krašto susidėjimą ir įvykius neramumais.)

Japonai sužinojo apie Sadūnaitės bylą

Tokio. — Japonijos katalikiškoji spauda praneša, kad pastaruoju laiku Japonijoje didėja susidomėjimas Vatikano radijo japoniškomis laidomis. Laikraščiai pažymi, kad Vatikano radijo laidos yra ypač populiarios tarp mokyklinio amžiaus jaunimo, kuris gyvai domisi krikščionyste ir katalikų Bažnyčia. Katalikiškieji laikraščiai gauna šimtus laišku iš jaunų žmonių, kurie išreiškia savo pasigėrėjimą Kristaus Evangelija. Vatikano radijo laidos japonų kalba buvo steigtos 1959 metais. Šiose laidose japonai Vatikano radijo klausytojai buvo pakartotinai supažindinti ir su Lietuvos katalikų Bažnyčios ir jos tikinčiųjų dabartine sunkia padėtimi. Viename iš paskutiniųjų savo laišku apie Lietuvą Vatikano radijas pranešė apie Nijolei Sadūnaitėi iškeltą teismo procesą Vilniuje.

LIETUVIO MALDA KONGRESO LEIDINY

Senatorius Glenn J. Beall (rep. iš Maryland) savo kalboje Vasario 16 d. senate pažymėjo, kad šiemet yra 58-osios metinės nuo Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo ir 725 m. nuo sudarymo Lietuvos valstybės. Pagyrė lietuvius, kad 35 metų Sovietų okupacija nepalaužė jų valios būti laisvais. Priminė, kad šiemet yra 100 m. nuo lietuvių įsikūrimo Baltimorėje, kad jis ten dalyvavo iškilmėse ir paprašė, kad Congressional Record išspausdintų tose iškilmėse sukalbėtą kun. A. Dranginio maldą, kas ir buvo padaryta.

Sen. Beal pasiūlymu, tame leidiny išspausdinta ir Maryland lietuvių organizacijų priimta rezoliucija.

PRIMINĖ LIETUVOS KANČIAS

Senatorius Carl T. Curtis (rep. iš Nebraska) vasario 16 d. senate priminė Lietuvos kančias okupacijoje, pažymėjo lietuvių pastangas atgauti tėvų žemei laisvę ir skatino veikti, kad Lietuva vėl grįžtų į laisvųjų tautų šeimą.

LAUKIA LIETUVOS IŠLAISVINIMO

Senatorius Clifford Case (rep. iš New Jersey) vasario 16 d. savo kalboje JAV senate priminė Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dieną, pažymėjo, kad lietuviai yra ryžtingi ir moka kietai dirbti, kad jų inaišas į JAV ir į pasaulį didelis. Apgailestavo, kad dabar Lietuvoje nepagerbiamos pagrindinės žmogaus teisės. Išreiškė viltį, kad Lietuva atgaus nepriklausomybę.

ESTIJOJE

— Estų Evangelikų liuteronų Bažnyčia išeivijoje, kaip praneša "Svečio" žurnalas, pr. metų pabaigoje išleido anglų kalba atsišaukimą, kuriuo kreipiasi į viso pasaulio Bažnyčias, prašydama nepamiršti pavergtų estų, latvių ir lietuvių savo maldose ir veiksniuose kovoje dėl laisvės. Naujasis estų arkivyskupas Conrad Veem, gyvenęs Stockholme, gyvai reiškiasi kovoje dėl Pabaltijo valstybių išlaisvinimo.

SAJUNGINIAME TELEVIZIJOS FILMŲ FESTIVALYJE Tbilisyje Gruzijos Žurnalistų Sąjungos prizą laimėjo dokumentinis rež. V. Puplauskio, operatoriaus A. Juknevičiaus ir scenaristo Z. Jonučio filmas "Kai du stos...". Prizas paskirtas už kūrybinį išradimą, svarstant socialinio lenktyniavimo tema

"Mūsų tikslas: nepriklausomybės atstatymas Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje"

Pabaltijo pagrindžio šauksmas

Į laisvę mylinčių tautų vadus

Latvių Tautinis fondas Švedijoje gavo slapta atvežtą estų, latvių ir lietuvių politinės pagrindžio organizacijos bendrą atsišaukimą į laisvojo pasaulio Pabaltiečių sąjungą, į viso pasaulio laisvę mylinčių tautų vadus, organizacijas ir sąjungas. Atsišaukimą pasirašė dvi estų, trys latvių ir viena lietuvių politinė grupė. Tai rodo, kad visose trijose okupuotose Pabaltijo valstybėse veikia politinės pagrindžio organizacijos, kurių tikslas yra siekti laisvės ir nepriklausomybės.

Atsišaukimo tekstas

Mūsų tikslas: nepriklausomybės atstatymas Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje, žmogaus pagrindinių teisių pripažinimas Pabaltijo tautoms ir šio klausimo iškėlimas laisvę mylinčių tautų sąjungoje — Jungtinėse Tautose. Norime, kad J. Tautos pašalintų marionetinių režimų viešpatavimą Pabaltijo respublikose. Jie negali reprezentuoti estų, latvių ir lietuvių tautų siekius ir norą.

Šiuo laišku mes kviečiame viso pasaulio žmogaus teises mylinčias valstybes, organizacijas ir sąjungas susilaikyti bent nuo kompromisinių nuolaidų šiais klausimais su Sovietų Sąjunga.

Mes prašome JAV Kongresą ir ateityje kovoti už teisingą žmogaus teisių įgyvendinimą mūsų valstybėse ir kviečiame JAV mokslininkus, meno dar-

buotojus ir visas organizacijas, bendraujant su Sovietų Sąjunga, priminti jai, kad ji nepildo viso pasaulio pripažintų elementarių žmogaus teisių.

Daugybė sovietų piliečių gali paliudyti ir įrodyti, kad, nežiūrint labai išreklamuotų sovietų "bendradarbiavimo ir žmogaus teisių" gerbimo šūkių, žiaurumas ir nežmoniškas sovietinio režimo nėra pasikeitęs. Veidmaininga yra smerkti žmogaus teisių pažeidimus, kur nors kitose pasaulio dalyje, kai neprisi- laikoma jų savo krašte.

Pasinaudodami šia proga, mes prašome pasaulio bendruomenės, laisvę mylinčių tautų ir vyriausybių bendradarbiavimo ir pakartojame svarbiausius reikalavimus:

1). Pripažinti estų, latvių ir lietuvių tautų apsisprendimo teisę.

2). Deklaruoti dabartinį okupacinį režimą Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje neteisėtą, nes jis negali reprezentuoti šių tautų noro.

3). Užtikrinti, kad iš Estijos, Latvijos ir Lietuvos būtų išvesta sovietinė kariuomenė.

4). Įsteigti Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje laikiną J. Tautų vadovybę ir įvesti į mūsų respublikas Jungtinių Tautų kariuomenės dalinius.

5). Praveisti laisvus rinkimus po JT kontrolės priežiūra.

Esame įsitikinę, kad ši mūsų apeliacija į J. Tautas, į viso pa-

Telesforas Valius.

Šauksmas iš Baltijos

saulio bendruomenės, estų, latvių ir lietuvių tautose susilaikys dar žiauresnės represijos iš vyriausybės įstaigų, kaip tai buvo ir pirmiau. Tačiau jos negalės sulaikyti mūsų kovoti dėl bendrų teisėtų žmogaus teisių ir laisvos minties laimėjimų estų, latvių ir lietuvių tautose.

Niekas negali tvirtinti, kad latvių, estų ir lietuvių tautos su "pasitenkinimu" yra priėmusios ir susitaikiusios su 35 metų ilga, jėga įbrukta Sovietų okupacija.

Esame įgalioti painformuoti, kad šis dokumentas ir viltis galios tol, kol svarbiausios estų, latvių ir lietuvių pagrindinės teisės bus atstatytos ir nuolatinis rusifikacijos pavojus pašalintas.

Mes prašome pasaulio visuo-

menės paramos. Prašome Pasaulio pabaltiečių sąjungos su mumis bendradarbiauti. Visų kuriems brangi laisvė ir kurie nori mums padėti, prašome šį laišką paskelbti viešumon.

Estijos tautinis frontas,
Estijos demokratinis sąjūdis
Latvijos nepriklausomybės sąjūdis,

Latvijos krikščionys demokratai,

Latvijos demokratinio jaunimo komitetas,

Lietuvos tautinis demokratinis sąjūdis.

Talinas - Ryga - Vilnius
1975, — 35 metų sukakties dieną, kai sovietinis režimas okupavo Pabaltijo valstybes t.

Draugas

Prez. Fordo raštas lietuviams

Washingtonas. — Prezidentas Fordas atsiuntė raštą Ilinojaus lietuvių respublikonų lygos vadovybei, kuriems pakartoja tą patį, ką buvo kiek anksčiau rašęs ir estams, jog jam suprantamas mūsų susirūpinimas savo tėvų žeme. Jis užtikrina ir lietuviams, kad Amerika niekada nepripažino ir dabar nepripažįsta Estijos, Latvijos ir Lietuvos inkorporacijos į Sovietų Sąjungą.

Ok. Lietuvoj mirė kun. P. Repčius

Ok. Lietuva. — Vasario 14 d. Užventyje mirė tos parapijos klebonas kun. Paulius Repčius. Velionis buvo gimęs 1909 m. Kunigu išventintas 1937 m. vasario 17 d. Palaidotas Užventyje, Šiaulių apskr., dalyvaujant dideliame būriui kunigų ir parapičių. Tai jau antras šiemet okupuotoje Lietuvoje miręs kunigas.

JAV Kongrese prisiminė Lietuvą

Vasario šešioliktosios proga JAV kongrese Lietuvos nepriklausomybės dieną paminėjo šie senatoriai ir kongreso nariai: senatoriai — Birch Bay (D., IN), William V. Roth (R., DE); kongresininkai — Charles W. Whalen (R., Ohio), John J. Rhodes (R., AZ), Ray J. Madden (D., IN), Henry Helstoski (D., NJ), Peter W. Rodino Jr. (D., NJ), Ray J. Madden (D., IN); antrą kartą, AL Ulman (D., OR). (E.)

Daugiausia geria rusai

Moskva. — Sovietai skundžiasi dideliu savo piliečių girtavimu. Neseniai juokų žurnalas "Krokodil" idėjo piešinį, kur nustebintas valdžios biurokratas klausia įmonės vedėją: "Stebuklas! Kas atsitiko, kad laiku buvo išpildytas planas?" Ir buvo atsakymas: "Svaigalų krautuvė buvo uždaryta remontui".

Rusai, sulaukę 15 metų, vidutiniškai kasmet išgeria 8.5 kvortas, arba du kartus daugiau nei kiti, daugiausia suvartojantieji stiprių gėrimų amerikiečiai, airiai arba prancūzai.

Laiškas Čikagos kardinolui

Čikagos lietuvių studentų grupė — ateitininkai, skautai ir kiti š.m. kovo 19 d. prie Šv. Vardo katedros surengė 40 valandų budėjimą-vigiliją, kurios metu garsiai skaitė "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką" lietuvių ir anglų kalbomis. Budėjimas buvo skirtas atkreipti viešumos dėmesį į religijos persekiojimą sovietų pavergtoje Lietuvoje ir paminėti ketvirtąsias "Kronikos" metines. Dėlto buvo dalinami atitinkami lapeliai. Skaitymu buvo įrengta pakyla prie didelio lietuviško kryžiaus. Budėjimą iniciatoriai norėjo rengti katedroje, bet negavo leidimo. Jie tikėjosi paramos bei dėmesio iš kardinolo Cody, bet nesulaukė. Dėlto sambūris "Jaunimo žygis už Tikėjimo Laisvę" parašė jam laišką, išreiškiantį apgailėstą.

STUDENTAI BUDEJO 40 VALANDŲ

Pereitą savaitgalį rinkdamiesi į Šv. Vardo katedrą Chicagoje žmonės matė neįprastą vaizdą: aikštelėje prie katedros durų stovėjo dailiais lietuviškais ornamentais išpuoštas 12 pėdų kryžius (Poskočio). Prie jo stikle deganti žvakė, šalimais studentai, pakaitomis skaitantieji "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką". Čia pat ir stambus plakatas, aiškinantis, kad vykdoma jų 40 valandų vigilija, minint 4 metų sukaktį nuo "LKB Kronikos" pasirodymo. Praeiviams dalinami lapeliai. Jų vienoje pusėje lietuviškas Rūpintojėlis su išrašu iš Raudų knygos: "Visi Jūs, kurie praeinate, žiūrėkite ir matykite, ar yra koks didesnis skausmas, kaip tas, kuris slegia mane"...

Antroje lapelio pusėje paaiškinimai, kad Lietuva yra Sovietų Sąjungos okupuota ir ten religinis persekiojimas. Nuo 1972 m. kovo 19 — šv. Juozapo dienos — leidžiama slaptai LKB Kroniką, kur keliami prispaudos faktai ir šaukiamasi pagalbos. Tada pažymima, kad ši 40 val. studentų vigilija skirta paminėti ketvirtąsias Kronikos metines. Lapelis užbaigiamas studentų malda: "Šv. Juozapai, kuris pats pažinai tremtinio dalią, išmelsk mums, prislėgtiems, išmintį ir ištvėrę, kad mes nesukristume priespaudos dienose, kad visi sunkumai stiprintų mus kaip ugnis sukietina plieną. Šv. Juozapai, dvasinių gėrybių sarge, duok mums meilės, ištvėrės ir vienybės dvasią"

Jie prašė neskelbti jų vardų: "Mes neieškome sau nei garso, nei garbės. Čia mūsų susitelkimo vigilija".

Pradėjo ją penktadienį 8 v. vakare studentai ateitininkai, per visą naktį budėdami prie lietuviško kryžiaus ir skaitydami "Kroniką". Praeiviai domėjosi. Skaitė dalinamus lapelius. Vidurnaktį atėjo treejtas vyno patraukusių negrų. Matydami, kad čia kažkas su tikyba surišta, pasakojo, kad jie nepriklauso Bažnyčiai, bet tiki ir Dievas jų gyvenime turįs balsą. Priėjo katedros zakristijonas. Patyręs, kad čia studentai lietuviai, pasisakė, kad ir jis lietuvis — Leonardas Valiūnas. Studentams atrakino gretimais esančią pastogę, prausyklą, ir tai buvo gera pagalba.

Nuo šeštadienio 8 val. ryto budėjimą perėmė Lietuvių studentų sąjungos nariai. Oro biuras skelbė apie artėjantį uragano nešamą liūtų. Jie buvo apsirūpinę lietsargiu, plastikiniais neperšlapamais apsiaustais. Kai jau stipriau ima lietus kristi, vienas pasilieka skaityti lietsargio apsaugoje, kiti laikinai subėga į katedrą ar į tą atvirą pastogę. Nuo šeštadienio vakaro 8 v. iki sekmadienio ryto 8 v. budėjimą perėmė skautai akademikai. Aplinka ten ne per daug saugi, tai nakčiai budėti rinkosi vyrai. Budinčius aplankė ir katedros klebonas, pakalbėjo su jais ir sakėsi buvo paveiktas jų kultūringumu. Sekmadienį nuo 8 val. ryto iki 12 val. vidurdienio budėjo neorganizuoti savanoriai lietuviai studentai.

Juos stebint, kaižkaip uždegančiai veikė jų ryžtas. Pasiūlius auka prisidėti prie lapelio (daug tūkstančių) spausdinimo išlaidų, jie atsisakė nori, kad tai būtų jų vieno auka, parodant užuojautą teismuose, kalėjimuose, vergų darbo stovyklose, bepročių ligoninėse kankinamiems broliams, "LKB Kronikos" leidėjams.

"Chicago Tribune" religinio skyriaus redaktoriui jie pasiuntė paaiškinimą apie šio budėjimo prasmę, pažymėdami: "Sėkmingas katalikų pagrindžio žinių tarnybos veikimas Lietuvoje net išties ketverius metus sudaro sągimėną Sovietų gyvenimo eksperimentams. Jie tikėjosi, kad "Kronika" bus greit sunaikinta po to, kai keletas bendradarbių - rašytojų, spausdintojų ir platintojų buvo sugauti, areštuoti ir pasmerkti. O tačiau "Kronika" ir toliau išeina ketvirtą kartą per metus".

MALDOS KALENDORIUS 1976

Už Lietuvos Laisvę ir Persekiojamą
Bažnyčią Lietuvoje

GEGUŽIS

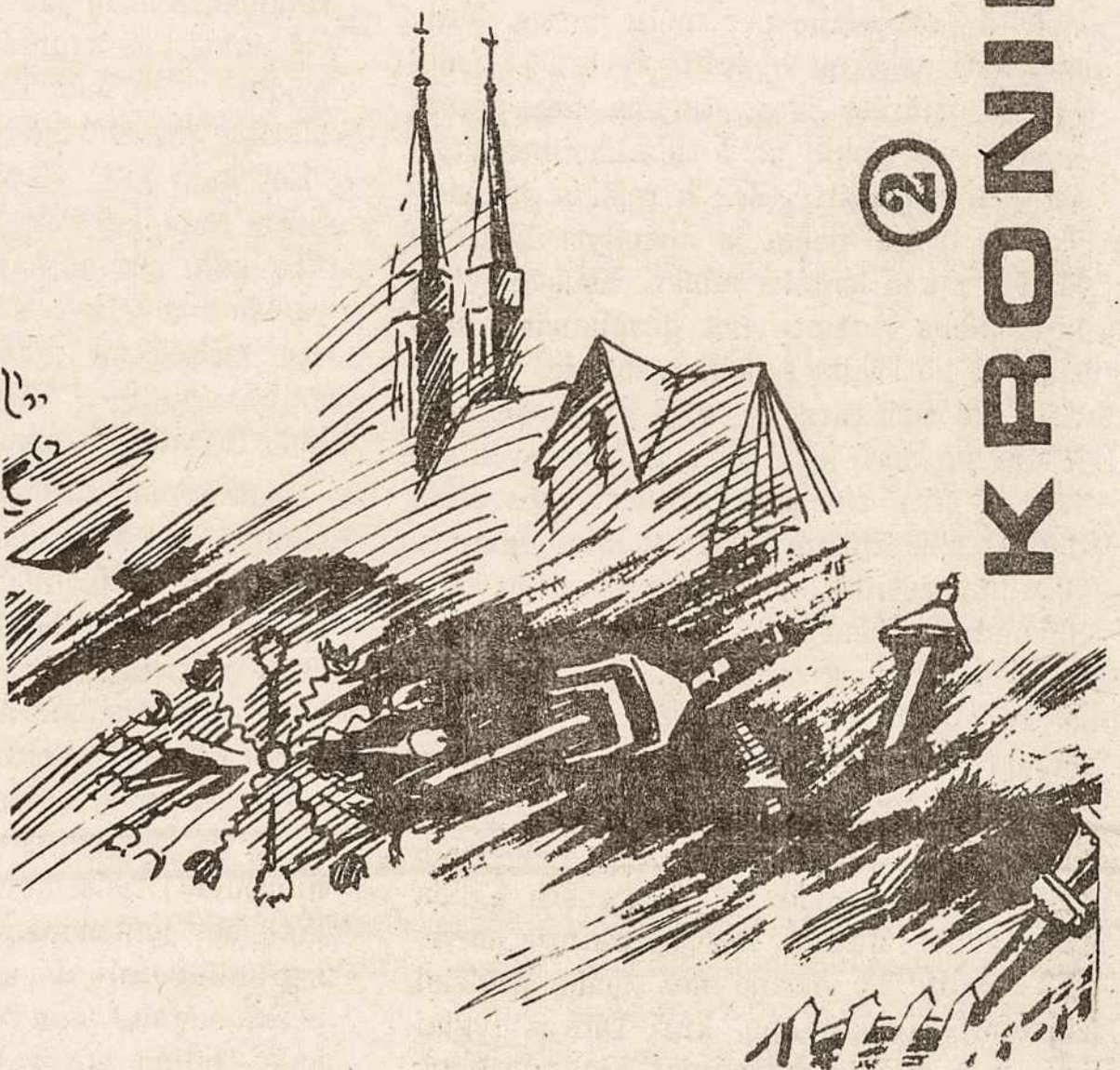
Kad Marijos meilė ir pamaldumas stiprėtų
mūsų tarpe

- 1 Š Šv. Kryžiaus parapija, Dayton
- 2 S Nekalto Prasidėjimo Šv. Mergelės Marijos parapija, Chicago
- 3 P Lietuvos Vyčiai #26, Worcester
- 4 A Lietuvos Vyčiai #29, Newark
- 5 T Lietuvos Vyčiai #27, Norwood
- 6 K Lietuvos Vyčiai #30, Westfield
- 7 P Šv. Vincento Pauliečio parapija, Girardville
- 8 Š Lietuvos Vyčiai #36, Chicago
- 9 S Šv. Kazimiero parapija, London, Anglija
- 10 P Aušros Vartų parapija, Buenos Aires, Argentina
- 11 A Lietuvos Vyčiai #52, Elizabeth
- 12 T Lietuvos Vyčiai #67, Bayonne
- 13 K Viso Pasaulio Lietuvių Maldos ir Atgailos Diena — Visi meldžiasi — Mėlynoji armija
- 14 P Lietuvos Vyčiai #78, Lawrence
- 15 Š Stoke-on-Trent Lietuvių Katalikų Bendrija, Anglija
- 16 S Šv. Antano parapija, Detroit
- 17 P Lietuvos Vyčiai #79, Detroit
- 18 A Lietuvos Vyčiai #82, Gary
- 19 T Lietuvos Vyčiai #90, Harrison-Kearny
- 20 K Lietuvos Vyčiai #96, Dayton
- 21 P Lietuvos Vyčiai #100, Amsterdam
- 22 Š Lietuvos Vyčiai #102, Detroit
- 23 S Šv. Trejybės parapija, Hartford
- 24 9 Lietuvos Vyčiai #103 Srs., Providence
- 25 A Lietuvos Vyčiai #109, Great Neck-Maspeth
- 26 T Lietuvos Vyčiai #111 Srs., Youngstown
- 27 K Lietuvos Vyčiai #112, Chicago
- 28 P Lietuvos Vyčiai #115, Linden
- 29 Š Lietuvos Vyčiai #116, So. Worcester
- 30 S Dievo Apvaizdos parapija, Southfield
- 31 P Lietuvos Vyčiai #133, Los Angeles

Studentų viltys, kad ir kituose miestuose, kituose kraštuose heroiškoji "LKB Kronika" bus taip paminėta, o tie įvykiai teiks pagūdą prispaustiems Lietuvos žmonėms, kad jie ne vieni, jaunoji studentijos karta su jais. Jau

žinoma, kad "Liberty" radijas apie tai pranešė okupuotos Lietuvos žmonėms.

J. Prunskis

KRONIKA

TIESA IR GYVENIMAS

Su Kristum
prisikėleš

ATEITIS

Kl.: Jūs buvote tapęs pirmiausia vienuoliu be intencijos tapti kunigu. Kodėl paskui tapote kunigu?

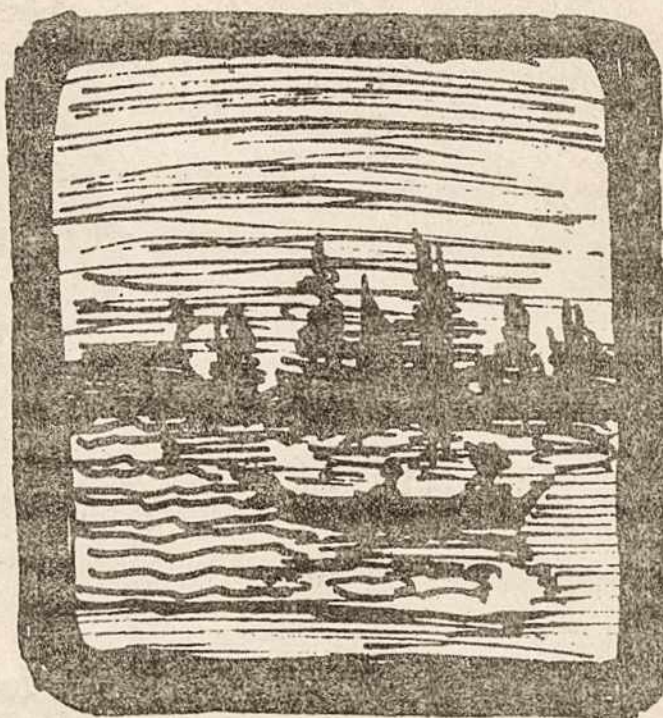
A. B.: Šiais laikais mums taip trūksta kunigų, kad nei vienas iš mano generacijos, kurie tapo vienuoliais su intencija vesti uždara nuo pasaulio gyvenimą, neturėjo progos tokį gyvenimą gyventi. Visi buvome savo vyskupų pašaukti ir įjungti į pastoracinį darbą. Vienuoliu buvau tapęs slaptai, nes buvo nesutaikoma žmonių akyse būti vienuoliu ir tuo pačiu metu — gydytoju. Taigi aš gyvenau tam tikrą vienuolinį gyvenimą savo kaip gydytojo rolės priedangoje, bandydamas vidiniai būti ištikimas savo vienuoliniams įžadams: neturtui, skaistybei ir paklusnumui; stengdamasis visa tai išreikšti savo kaip mediko profesijoje — ar tai kare, ar vėliau taikos metu, kai pradėjau verstis privačia praktika. Paskui, kai tapau kunigu, faktas, kad buvau vienuolis, paaiškėjo visiems.

Kl.: Tai Jūs ir dabar esate vienuolis?

A. B.: Taip.

Kl.: Tačiau Jūs gyvenate, taip sakant, prekyvietės vidury?

A. B.: Aš nemanau, kad taip jau labai skirtusi gyvenimas prekyvietės vidury nuo gyvenimo tyruose. Būti finansiniai neturtingu yra kur kas lengviau nei būti neturtingu dvasioje — prie nieko neprišūsiu. Tai labai sunku išmokti, ir tai vyksta palaipsniui per metų metus. Tada išmoksti dalykus vertinti; žvelgti į žmones ir įžiūrėti juose turimą nepaprastą grožį — be jokio noro tuos žmones pasisavinti. Nusikinti gėlę — reiškia ją pasisavinti ir tuo pačiu ją nužudyti. Neturto įžadas mane išmokė labiau visus dalykus ir asmenis vertinti. Bet pirmiausia reikia išmokti būti laisvu pačiam savyje. Yra atvejų kai turi tarsi iš savęs išeiti, kad galėtum suprasti ką reiškia kam nors kitam savyje būti, savyje egzistuoti; nes labai dažnai mes žiūrime į kitus ir stengiamės juos suprasti tik savo jausmais ir jų vaizdą matome vien savo jausmų viedrodyje. Taip dažnai mes sakome "Aš tave myliu" su dideliu "Aš" ir mažiuku "tu". Taip dažnai vartojame žodį "mylėti" kaip jungtuką, prijungiantį kitą asmenį kaip daiktą prie savęs, o ne kaip veiksmą, reikalaujantį veiklos iš mūsų pusės. Kokia tada nauda žiūrėti į dangų, tikintis išvysti Viešpatį? To vietoje mes turime atidžiai žiūrėti į savo artimą, kurį Dievas lygiai kaip ir mus šian gyveniman atsiuntė ir už

kurį kaip ir už mus mirė. Kiekvienas, kurį sutinkam, turi teisę gyventi, nes jis turi savyje nepaprastą vertę, kurios mes nesame pratę matyti. Kristus buvo nukryžiuotas, nes tai matė ir mokė žmones meilės, kuri dabartiniam žmogui baisi, kuri reikalauja visiško savęs atsižadėjimo dėl kitų ir yra aiškiausiai išreiškiamą mirtimi.

Kl.: Ką norite tuo pasakyti?

A. B.: Leiskite man tai paliustruoti įvykiu iš paskutinių Rusijos Bendrijos laikų. Aš manau, kad jums parodys tai ką noriu pasakyti. Komunistinės revoliucijos metu Rusijoje, kai abiejų pusių kariuomenės kovojo apie trejetą metų prarasdamos ir užimdamos žemes, mažas miestelis vienu metu atiteko raudonajai armijai. Viena moteris su dviem mažais (4 ir 5 metų) vaikučiais atsidūrė mirties pavojuje, nes jos vyras buvo karininkas, kovojęs prieš raudonąją armiją. Ji pasislėpė apleistame name tikėdamasi, kad atsiras proga ir ji pabėgs. Vieną vakarą pas ją atėjo jauna, jos pačios amžiaus, moteris vardu Natalija ir paklausė ar ji esanti ta moteris, kurios vyras yra karininkas. Kai motina prisipažino, nepažįstamoji Natalija ją išpėjo, kad ji esanti raudonarmiečių jau susekta ir dar tą pačią naktį bus suimta ir sušaudyta. Ji dar pridūrė: "Būtinai turi tuoj pat pabėgti". Motina pasižiūrėjo į vaikučius ir sako: "Bet kaip gi?" Nepažįstamoji jauna Natalija tada jai tapo Evangelijos artimaja. "Tu gali, nes aš tavo vietoj pasiliksiu ir pasivadinsi tavo vardu, kai jie ateis tavęs ieškodami". "Bet tave sušaudys!" kalbėjo motina. "Taip, bet aš neturiu vaikų". Ir Natalija pasiliko.

Galime įsivaizduoti kas tada atsitiko. Galime matyti ateinančią naktį, apgobiančią tamsa, niūrumu ir drėgnu šalčiu sukrypusį namelį. Ten jauna moteris laukia savo mirties, kaip Kristus Alyvų sode. Galime įsivaizduoti Nataliją maldaujančią, kad ta taurė praeitų pro jos lūpas negerta, o atsakymas iš aukštybių — dieviškoji tylą. Galime įsivaizduoti kryptantį ją mintimis į tuos, kurie būtų jai galėję padėti, bet jų ten nėra. (Kristaus apaštalai irgi miegojo). Ji negali niekur kreiptis neišduodama pabėgusios moters su vaikais. Galime įsivaizduoti kiek kartų ji ta-

da meldėsi, kad bent ta josios daroma auka nebūtų bereikšmė. Ji tikriausiai tuo metu nekartą savęs klausė kas atsitiks su ta motina ir jos vaikais kai ji jau bus sušaudyta. Ir atsakymo nebuvo, išskyrus Kristaus žodžius! "Niekas neturi didesnės meilės kaip tas, kuris guldo savo gyvybę už draugus".

Kl.: Ar negalite papasakoti ko pasimokėte tuo metu kai buvote gydytojas ir sykiu vienuolis?

A. B.: Papasakosiu jums vieną atsitikimą. Ligoninėn, kur aš dirbau kaip chirurgas, atėjo vokiečių karys su kulkos sutriuškintu pirštu. Vyriausias chirurgas pažiūrėjo į tą pirštą ir pasakė "Nupiauk". Tai buvo labai greitai ir lengvai įvykdomas sprendimas. Bet tuo metu vokiečių paklausė ar kas moka vokiškai. Aš pradėjau su juo kalbėtis ir sužinojau, kad jis yra laikrodininkas. Jeigu jo pirštą nupiausiu, jis tikriausiai daugiau to darbo nebegalės dirbti. Tada praleidau net penkias savaites gydydamas jo sutriuškintą pirštą. Iš ligoninės jis išėjo ne su keturiais, o su penkiais pirštais ant rankos. Faktas, kad jis laikrodininkas, buvo labai svarbus dalykas to žmogaus ateities gyvenimui. Taip aš išmokau statyti kiekvieno žmogaus asmeninę gerovę aukščiau už bendrus nuostatus.

Kl.: Paskui Jūs po Kunigystės šventimų atvykote Britanijon. Ar Jūs radote, kad paviršutinis modernių anglų kultūrinis gyvenimas apsunkina Evangelijos skelbimą?

A. B.: Taip, nes Evangelija turi paliesti ne tik tai protą, bet ir visą žmogaus būtybę. Anglai dažnai sako: "Labai įdomu. Pakalbėkime apie tai. Ištyrinėkime tą mintį, pasvarstykime", bet nieko nedaro. Susitikti Dievą reiškia įžengti 'tigro olon'. Dievas tai ne katinėlis, kurį susitiksi. Tai tigras. Dievo karalystėn žengimas yra pilnas pavojų, tačiau reikia ton karalystėn žengti, o ne apie ją informacijas rinkti.

Kl.: Būti emigrantu ir jausti, kad čia nepriklausai, turėjo palikti Jumyse tam tikrus nusiteikimus bei išgyvenimus. Ar sakytumėt, kad tai padarė kokios nors įtakos Jūsų krikščioniškajam tikėjimui?

A. B.: Revoliucijos metu mes praradome Kristų katedrose, Kristų puošniai išreiškiamą liturgijoje, bet suradome Kristų, kuris yra silpnas; suradome Kristų, kuris buvo atmestas kaip ir mes; suradome Kristų, kuris krizės metu nieko prie savęs neturėjo, net savo mokinių. Jo pergyvenimui mūsų yra panašus. Dievas mums padeda kai nebėra nei vieno kas padėtų. Dievas yra didžiausiam įtempime, didžiausiam smūgyje, pačiame audros viduryje. Bet taipgi mes turime būti pasiruošę laikotarpiui, kai Dievas mums nesirodo, ir turime saugotis, kad nesusiras-tume Jo vietoje netikro dievo. Diena, kai Dievas mums nesirodo, kai Jis mums nu-

(Tęs. 5 psl.)

IDOMI KONGRESINĖ KELIONĖ

Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas, įvykęs P. Amerikoje 1975 m. gruodžio 20 — sausio 10 d.d., vispusiškai buvo įdomus. Aš vykau kaip turistė, nesilaikiau griežtai kongreso programos, skyriau daugiau liako aplankyti įdomesnėm P. Amerikos vietovėm.

Pirmas sustojimas P. Amerikoje — Buenos Aires, Argentinoje. Šis didelis miestas, kuris dažnai vadinamas P. Amerikos Paryžiumi, neturi Eifelio bokšto, nei Seinos upės, bet ne be reikalo yra taip pavadintas. Buenos Aires miestas turi tam tikrą paryžietišką patrauklumą, kuriuo greitai sužavi kiekvieną žmogų. Vidury miesto yra pati plačiausia gatvė visame pasaulyje, kuri turi tris skirtingus vardus, kiekvienai daliai. Truputį paėjus šia gatve, matyti obeliskas, dar toliau katedra ir Ružavieji Rūmai.

Miestas labai turtingas parkais, kuriuose galima pamatyti įvairiausių palmių ir kitų žalumynų. Vaikščiodamas po Buenos Aires žmogus niekad nesijaučia pasimetęs tarp pilkų, niūrių pastatų, nes visur žalia, įvairiausi medžiai, gėlės, augalai tarp modernių ir senoviškų pastatų.

Antras sustojimas mažos mūsų grupelės buvo Santiago, Čilėje, kurį pasiekėme po 36-valandų kelionės autobusu. Pirmas 24 val. praleidome važiuodami skersai "pampas" — milžiniškus Argentinos laukus. Kartas nuo karto pasirodydavo "gaucho" — legendinis P. Amerikos kaubojus. Po to persėdom į kitą autobusą, daug mažesni, ir pradėjome kelionę augštin į kalnus. Andų kalnai pasakiški — plikas akmuo, vietomis apklotas sniegu. Prieš pat sieną, kuri pravesta pačiose kalnų viršūnėse, t.y. apie 4200 met-

rų virš jūros lygio, pamatėme gražią, baltą Marijos statulą. Visi pagalvojome, kad čia ji pastatyta senovėje padėti keleiviams.

Galų gale pasiekėme Santiago. Tai buvo keletas dienų prieš Kalėdas. Nuostabu, kad visur pasaulyje žmonės pripažįsta Kalėdų senelį. Čia irgi, nors ir buvo karščiausia vasaros diena, gatvėse vaikštinėjo Kalėdų seniai, šnekindami vaikučius. Tik keista, kad šie P. Amerikos Kalėdų seniai, nors ir lygiai taip pat apsirengę kaip mūsų siškiai, buvę liesi ir sudžiūvę! Koks neįprastas vaizdas mums!

Po to išvykom į Montevideo, Urugvajaus sostinę. Tai miestas su labai įdomia architektūra! Taip pat daug parkų, žalumynų. Punta del Este, apie 80 km už sostinės, yra tikra P. Amerikos Riviera. Balti paplūdimiai, tamsiai mėlynos bangos, kurios dūksta tarp akmenų. O prie tų akmenų sudužęs laivas, dabar jau visai surūdijęs!

Man pati įdomiausia vieta buvo Sao Paulo — gyvačių ūkis, kuris yra dalis Sao Paulo universiteto. Čia parodė, kaip gamina skiepus ir serumus prieš įkandimus. Lauke buvo galima pamatyti gyvačių urvus. Tikrai baugina toks vaizdas. Paskui net nesinori prisitarti prie Brazilijos džiunglių.

Sausio 3 d. maža Montrealio jaunimo grupė išvyko iš Sao Paulo į Rio de Janeiro mažu "Volkswagen" autobusiuku. Tikėjome pasiekti Rio per vieną dieną, kurią mums teko pergyventi įvairiausių staigmenų. Pirmiausia teko važiuoti 100 km per tikras Brazilijos džiungles. Kelias išdaužytas, purvas sudžiūvęs. Kartas nuo karto mes

sutikdavome kitą automobilį. Iš abiejų kelio pusių — tankiausios džiunglės su banano medžiais, žydinčia augmenija, tamsiai ružavomis gėlėmis. Labai gražu pamatyti, bet baisu įžengti pasivaikščioti. Nuostabiliausia, kad šis kelias buvo vadinamas greitkeliu — taip pažymėta net žemėlapyje.

Rio de Janeiro pasiekėme per 3 dienas. Žali Brazilijos kalnai, salos ir pusiasaliai su daugybe paplūdimių mus tikrai sužavėjo. Dėlto dažnai sustodavome pasidžiaugti tokioje nuostabiai gražioje gamtoje ir visai neskubėjome pasiekti miesto. Pats Rio — irgi džiunglės, tik ne gamtos, o žmonių, ypač turistų. Čia minios žmonių dieną ir naktį vaikšto gatvėmis. Prie Capacabana ir Spanema žmonės maudosi kas dieną, dūksta šaltose bangose ar kaitinasi ant balto švelnaus smėlio. Kartas nuo karto vietiniai vaikšto paplūdimiuose, pardavinėdami ananasus, kuriuos neša pintinėje ant galvos. Dar dažniau praeina žmonės, pardavinėdami limonadą arba ledus. Nuostabiliausi vietovė Rio mieste — tai Corcovado kalnas, ant kurios viršūnės yra 100 pėdų augštumo Kristaus statula. Naktį ši statula apšviesta ir matosi iš tolo, o dieną ji sutinka visus atvykstančius jūra iš toli, toli. Norint pasiekti statulą, reikia važiuoti traukinuku, kuris gana stačiai kopina į kalną, kol visas Rio pasilieka apačioje. Tikrai pasakiškai gražu! Taip ir pasibaigė mūsų įdomi kelionė grįžom tikrai patenkinti, kad teko pamatyti dar kitą kampučių mūsų nuostabaus pasaulio!

Vilija Maleičūtė

Thunder Bay, Ontario, lietuvių pastangomis surengta tautodailės paroda

SU KRISTUMI PRISIKĖLĖS (iš 4 psl.)

tyla — tai maldos diena. Kai sakome Dievui: "Aš negaliu be Tavęs gyventi. Kodėl Tu esi man toks žiaurus ir tylus?", pati mintis — kad mes turime arba Jį susirasti arba mirti — įgalina mus prasilaužti Jo akivaizdon. Būna laikas kai mūsų širdyje atsiranda pasiilgimas paties Dievo — ne Jo dovanų. Akyse atsiranda liūdesys ir jos pasidaro gilios, žvelgiančios begalybėn, nors yra apsuptos visokio džiaugsmo. Tai namų ilgesys, bet namų neapsibrėžiamų jokia geografija.

Kl.: Prisimenu Jūsų posakį "Esu pamišęs, bet tai neįprastas pamišimas, nes daugelis žmonių nori juo užsikrėsti". Ką tu norėjote pasakyti?

A. B.: Kaip krikščionys mes nuolat gyvename skausmo ir džiaugsmo įtampoj. Tai yra nesąmonė, pamišimas. Bet tai yra būtina: priimti nakties tamsą reikia lygiai taip pat kaip ir dienos šviesą. Mes turime Kristui visiškai atsiduoti. Jei aš esu Kristus, yra atvejų kai aš turiu sykiu su

Kristumi ant kryžiaus šaukti ir Alyvų sode krauju prakaituoti. Aš nematau, kad būtų galima sakyti "Tai man negali atsitikti". Jei esame krikščionys turime eiti per gyvenimą pasiruošę priimti tikrą gyvenimą ir tikrą pasaulį, o ne sukurtą falsifikotą pasaulio bei gyvenimo vaizdą.

Iš kitos pusės, krikščionis yra žmogus, kuris gyvena trijose pasaulio dimensijose, kai tuo tarpu kiti — dviejose. Žmonės, kurie gyvena trečiojoje, amžinybės dimensijoje, visada pastebės, kad kažkas pasaulyje yra netvarkoj ir pajus, kad kažkaip jie netinka tarp kitų. Su panašia problema susidūrė ir pirmieji krikščionys, kai sakė, kad vienintelis jų karalius yra Dievas. Žmonės jiems tada sakė: "Jei taip kalbate, esate nelojalūs mūsų karaliui", ir dažnai juos persekiavo. Bet vienintelis būdas būti lojaliu dvi-dimensiniam pasauliui, nes tikrovėje pasaulis yra tri-dimensinis. Jei iš tikro gyveni trijų dimensijų pasaulyje, o ne dviejų ir trečių tik įsivaizduoji, tai gyvenimas bus pilnas ir reikšmingas. Pirmieji krikščionys tai įstengė, įstengti galime ir mes.

Kl.: Norėčiau paklausti paskutinį klausimą apie Rusiją. Ar Jūs dažnai ten nuvykstate ir ką veikiate.

A. B.: Vykstu Rusijon kas metai atreptuoti Maskvos patriarchui apie mūsų Bendrijos gyvavimą Vakarų Europoje. Ten nuvykęs skaitau paskaitas teologinėse kolegijose ir sueinu į tam tikrus ryšius su vietine Rusijos Bendrija.

Kl.: Kiek yra aktyvios religijos Rusijoje?

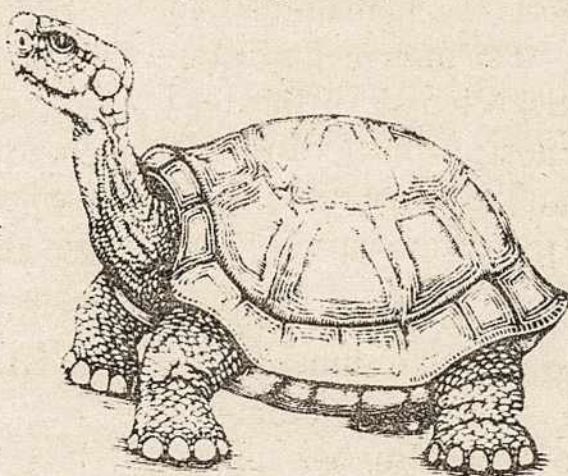
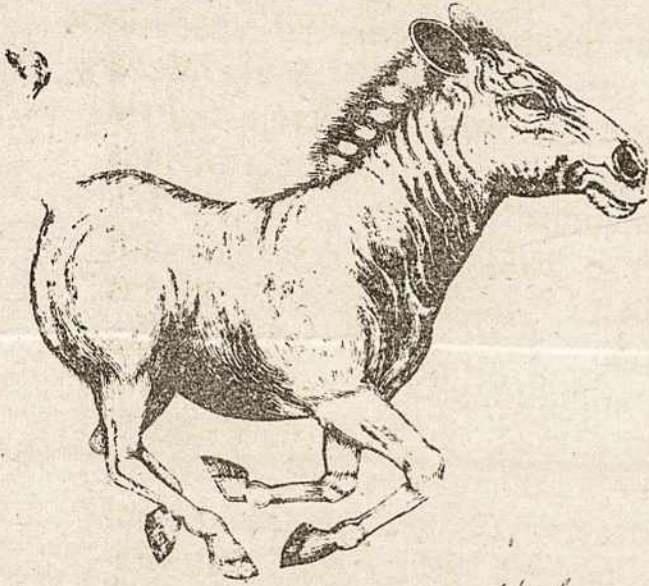
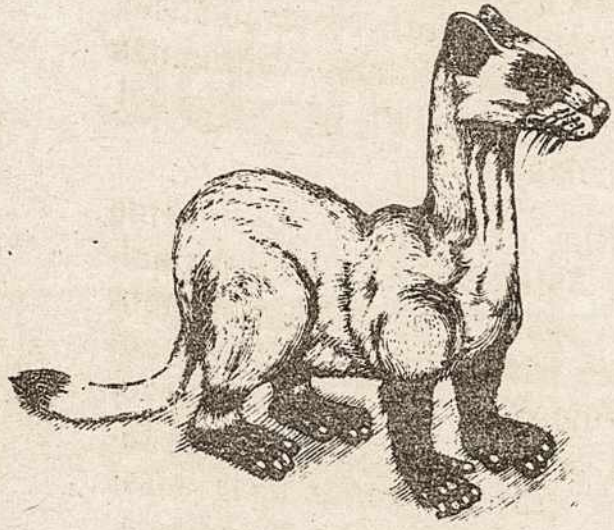
A. B.: Aš manau, kad gana daug. Statistiškai sakyčiau yra apie 30 milijonų lankančių bažnyčias. Tai labai didelis skaičius po penkiasdešimt su viršum metų trukusio sistemingo religijos persekiojimo ir bandymo ją išrauti iš jaunimo žiaurumais bei propaganda. Tačiau jaunimas Rusijoje juo toliau, juo labiau domisi dvasinio gyvenimo reikalais ir jaunuolių lankančių bažnyčias skaičius nuolat didėja.

Kl.: Kokia Jūsų politinė padėtis ten?

A. B.: Mes stengiamės įgyvendinti kūrybinę įtampą: priklausome Rusijos ortodoksų Bendrijai ir sykiu pabrėžiame, kad esame politiniai pabėgėliai nuo ten veikiančio režimo.

K. J.

AUTAI IR MĒLYNOJI PLANETA

Sie gyvuliai yra pavojuje išnykti nuo žemės paviršiaus

Paskaičiusi praeitų metų sausio mėnesio Tarptautinio Skautų Biuro leidžiamą žurnalą "World Scouting", panorau pasidalinti svarbiausiomis šio numerio mintimis ir pridėti šiokių tokių sumanymus bei siūlymus bendrai mūsų skautiškajai veiklai. Sir Peter, anglų bajoras, didis mokslininkas, tapytojas, humanistas ir skautas visą gyvenimą, kalbėjo apie jaunuomenę ir aplinkos apsaugą. Kviečiant Sir Peter konferencijai rūpėjo sujungti skautų pajėgas su Pasaulio Gamtos ir Gyvūnijos Fondo pastangomis.

Sir Peter Scott ragino visus persiimti "nauja pagarba mūsų planetai", kad nesusilauktume katastrofos. Žmogus, gyvenęs žemėje milijoną metų, teršia ją šimta metų, bet prieš vos dešimt metų pradėjo sielotis savo elgesiu.

Mūsų erdvės "laivas-žemė" turi pajusti naują pagarbą jai. Šiame reikale skautų sąmoningos pastangos gali labai reikšmingai, net lemiamai, pasireikšti: skautų yra 15 milijonų 104 kraštuose!

Tenka saugoti, gelbėti ir palaikyti ne vien gyvąją ir negyvąją gamtą, bet ir patį žmogų. Tai sunki problema po to, ką žmogus jau padarė.

Astronautas Neil Armstrong kalbėjo Antrajame Pasaulio Gamtos ir Gyvūnijos Fondo kongrese Londone 1970 metais ir vadino žemę Mėlynąja Planeta, kuri, aukštai virš erdvėlaivio, atrodžiusi labai graži, bet tolina ir nedidelė. Iš tikrųjų, žemė buvusi panaši į oazę ar salą. Žinant, kad tai vienintelė sala, kuri, mūsų žiniomis, tinka žmogui gyventi, reikia ją apsaugoti, deja, labiausiai nuo paties žmogaus. Erdvėlaivio igula turi persiimti nauja pagarba jai.

Mūsų Lietuva Mūsų Mažiesiems

ZVEJAS

Žvejas: — Gal norėtumėte pirkti šiandien gerų vėžių? žiūrėkite, dar visi gyvi.

Pirkėjas: — Taip, matau, bet ar jie švieži?

— Vaikai, — sako viena mūsų savo vaikams, — prie medaus, prie vyno ir degančios žvakės jūs nelįskit!

— Ai, motule, — sako viena musaitė, — kad medus labai saldus. Aš tik truputį...

Kaip atsistojo musaitė ant medaus, plilipo jos kojelės, ir liko ten įklimpusi.

— Motut, — sako antroji musaitė, — vynas toks skanus, toks skanus... Aš tik truputį...

Kai įskrido į stiklinę gerti, ir prigėrė musaitė...

— Ai, motut, — sako trečioji musaitė, — žvakutė tokia graži, taip puikiai šviečia. Aš tik truputį pasišildysiu.

Kai tik įlėkė į liepsną, ir sudegė trečioji musaitė.

Liko tik viena senė mūsų. Apšižuostė ašaras kojytėmis ir sako:

— Nelaimingi tie vaikučiai, kurie tėvų neklauso!

... SKAUTAI ...

Gyvūnijos beatodairinis naikimas ir visokių jos rūšių išnaikimas veikia gyvybės visumą ir yra skriauda pačiam žmogui. Miškų kirtimas, kai kur net pakeitė klimata. Bandymai suarti žolę ir krūmais dengtus plotus baigėsi dulkių dykuma. Kitur purškiami nuodai skleidžia mirtiną pavojų.

Žemės tausotojai yra žmonės, kurie mato žmoniją ryšium su likusiu gyvu pasauliu ir prisiima ilgalaikę atsakomybę už Mėlynąją Planetą.

Stiklas, įvairūs metalai ir plastikos natūralių procesų nesuardomi: vandens gyviai - ir net pats žmogus - nuo plastikos trupinių žūna.

Genetinis įvairumas reikalingas, nes augalų ir gyvūnijos bendruomenė patvaresnė, jei ji susideda iš didelio įvairumo rūšių, gyvybę palaikančių. Ji silpsta kiekvieną kartą, kai netenka vieno savo nario.

Ar mūsų širdys nesuvirpa išgirdus, kad per paskutiniuosius 63 metus bent po vieną gyvūną kasmet žuvo amžiams? Kad yra 5 medžių rūšys, kurių tėra po vieną atstovą?

Banginiai beveik išnaikinti. Tigras, baltosios meškos, orangutangai, jūriniai vėžliai, krokodilai dideliame pavojuje. Sąrašai, apimantys gyvąją ir negyvąją gamtą, daug ilgesni. Tiesa, yra daug žmonių, kurie išmainė šautuvą į foto aparatą, ir tokių, kurie nebesitenkina aprašyti zoologijos sode matytą žvėrį, bet net kelerius metus gyvena jų tyrinėjamų žvėrių tarpe. Bet to neužtenka.

Ragindamas skautus visame pasaulyje dar uoliau sekti skautybės idealus, Sir Peter Scott baigė savo pranešimą. Po to Lady Baden-Powell, dalyvavusi konferencijoje, taip pat siūlė imtis tinkamų būdų kovoti su esama pasaulio bėda.

O.S.

IRUTĖ IR KESTUTIS

D. BASTYS

Literatūra - Dailė - Mokslas

Poezijos antologija "Tretieji vainikai"

"Trečiųjų vainikų" išleidimo reikalą paaškina redakcijos žodis, kuriame, be kitų dalykų, sakoma:

Si poezijos knyga leidžiama trisdešimties metų sukakčiai nuo masinio lietuvių rašytojų 1944 metais pasitraukimo iš savo Tėvynės... (...) 1971 metais išleista Kazio Bradūno redaguota antologija "Lietuvių poezija III" yra sutelkusi didelį skaičių išeivijos poetų ir jų kūrinių. Tačiau nemaža kūrėjų į tą antologiją nepateko. Paliktai spragai užpildyti buvo sudaryta redakcija, kuri ryžosi išleisti antrą lietuvių išeivijos poezijos tomą. Šioje knygoje sutelkta virš 50 poetų, kurie, redakcijos išitikimu, taip pat yra išeivijos lietuvių literatūrinio gyvenimo dalis.

Taigi, "Tretieji vainikai" tėra papildomoji lietuvių išeivijos poezijos antologija. Į ją sutelkti tiksliai tie poetai, kurie į K. Bradūno redaguotą antologiją nebuvo patekę. Tokių yra net 51. Antologija pavadinta "Trečiaisiais vainikais" ne dėl didybės pretenzijų, bet tik norint pažymėti išeivijos poezijos ryšį su nepriklausomos Lietuvos poezijos tradicija. Dveji ankstesnieji "Vainikai" buvo suredaguoti nesroviniu pagrindu ir neskirstant poetų kartomis. Tokiu pat pagrindu sudaryti ir "Tretieji vainikai".

Antologiją redagavo Paulius Jurkus, Anatolijus Kairys ir Pranas Naujokaitis. Ji buvo paruošta spaudai 1974 — privertinės išeivijos sukaktuviniais metais, tačiau išleidimas nusi-vilkino dėl lietuviškų spaustuvių perkrovimo spaudos darbais ir galėjo išeiti tik 1976 m. pradžioje.

Daugumas antologijos dalyvių skaitytojams jau yra pažįstami iš jų išleistų knygų ir aktyvaus dalyvavimo literatūriniam gyvenime. Net 36 dalyviai jau yra išleidę bent po vieną knygą, o keletas yra išleidę ir gana daug poezijos, beletristikos ar dramos veikalų. Prie tų ryškiųjų (K. Bradūno atmestų) priklauso: Alė Rūta, Anatolijus Kairys, Paulius Jurkus, Nelė Mazalaitė, Antanas Giedrius, Pranas Naujokaitis, Mykolas Venclauskas, Stasys Dziugas, Jonas Minelga, Pranas Imsrys, Balys Gaidžiūnas, Pranas Lembergas, Laimutis Švalkus, Zenta Tenisonaitė, Antanas Venys, Juozas Parojus, Petras Sagatas, Antanas Skirka. Po vieną knygą yra išleidę: Marija Aukštaitė, Apolinaras Bagdonas, Aldona Baužinskaitė-Kairienė, Vytautas Karosas, Ada Karvelytė, Ona

Mikailaitė, Ceslovas V. Ūbarskas, Danutė Paškevičiūtė, Terešė Pautieniūtė, Stasė Prapuolenytė, Nadas Rastenis, Marija Slavėnienė, Viktoras Šimaitis, Viktorija Šmaižienė, Regina Varanavičiūtė, Antanas Vilutis, Rokas Židžiūnas.

Į antologiją sutelkta įvairaus amžiaus poetų: nuo vyriausio amžiumi N. Rastenio (g. 1891) iki jauniausios poetės Jonės Kliknaitės (g. 1956). Parinkta

ENCYCLOPEDIA BRITANNICA

Kaip, žinote, didžioji pasaulinio garso enciklopedija „paraudonavo“ Aiškiai jaučiama marksistinė infiltracija redaktorių kolegijoje ar leidėjų tarpe — „editorial council“. Yra straipsnių perkoštų per raudoną prizmą, jų tarpe ir mūsų tėvynę liečiantieji.

Gal būtų naudinga paskelbti perspėjimą visuomenei, nes ne visi tai žino, ypačingai kad ankstyvesnės laidos, prieš 1975 metus, buvo šiuo atžvilgiu visai padorios. Teko girdėti, kad buvo daromi žygiai šios neteisybės atitaisymui. Iniciatyvos ėmėsi kai kurie Amerikos lietuvių veikėjai, bet be konkrečių rezultatų.

Manau, kad viena iš efektyviausių kovos priemonių būtų atsakymas pirkti, aiškiai pasakant enciklopedijos reprezentantui atsaky-

kūrinių ir mirusiųjų: P. Lembergo, V. Karoso, A. Venio, A. Vilučio, P. Sagato, J. Parojaus, R. Židžiūno, V. Kuncos, V. Šmaižienės. Pagerbti ir vaikų poezijos kūrėjai: St. Dziugas, J. Minelga, V. Šimaitis, Pr. Imsrys-Bastys. Į antologiją pateko ir tie kūrėjai, kurie dėl kurių nors priežasčių neišleido knygų, bet pakankamai reiškėsi periodikoje. Štai jie: Elena Buračaitė, Genė Buračaitė, Antanas Gasiūnas, Zigmantas Gavelis, Stasys Jakštas, Vilmanta Karečkaitė, Jonė Kliknaitė, Dana Mickutė-

mo motyvus. Bent taip padariau aš pats. Reprezentantas, kuris tituluojasi direktoriumi, mėgimo dar įrodinėti, kad „nauja kryptis“ yra gera ir nieko blogo nėra, jei kai kurie straipsnių autoriai yra sovietaimarksistai. Pasakius, kad turiu ankstyvesnę enciklopedijos laidą ir mačiau, o taip pat varčiau ir šiek tiek skaičiau naująją, tas buvo visai nesenai USA-Chicagoje, reprezentantas tuojau nutraukė pateisinimo mėginimus ir pasakė, kad mano išdėstyti motyvai yra labai svarbūs ir jisai būtinai šitą dalyką reportuos leidėjams į Centrą. Jei atsirastų daugiau tokių „reportų“, enciklopedijos leidėjai turėtų susirūpinti, nes praradimas didesnio skaičiaus prenumeratorių duotų leidyklai nuostolių. Vienas enciklopedijos komplektas su visais priedais kainuoja netoli 5.000 dolerių.

Algirdas Idika

Mitkienė, Juozas Mikštas, Daiva Nauragyte, Aldona Prižgintaitė, Pranas Pusdešris, Jonas Rūtenis, Aldona Zailskaitė, Bronius Žalys. Įdomu, kad antologijoje dalyvauja keli poetai ir iš tolimosios Australijos: Antanas Gasiūnas, Kazys Kunca, Juozas Mikštas, Aldona Prižgintaitė, Pranas Pusdešris, Antanas Skirka, Marija Slavėnienė, Bronius Žalys.

Jau vien pavardžių suminėjimas rodo, kad „vainikai“ supinti iš įvairiaspalvių žiedų. Laikraščio skiltyse neįmanoma aptarti kiekvieno dalyvio kūrybos. Jie turi savo poetinį pasaulį, stipriau ar silpniau valdo poezijos žodį, nuoširdžiai lietuviški, šilti, spalvingi. Sutelkus visus minėtuosius, matyti, kad antrasis lietuvių išeivijos poezijos tomas buvo reikalingas pilnesniam išeivijos lietuvių poezijos vaizdui.

Knygoje duodamos ir trumpos dalyvaujančių poetų biografijos, o parinkti poezijos pavyzdžiai kalba patys už save.

(TRETIEJI VAINIKAI, lietuvių poezija išeivijoje 1944-1974, IV tomas (derintasi prie K. Bradūno "Lietuvių poezija III"). Redagavo Paulius Jurkus, Anatolijus Kairys ir Pranas Naujokaitis. Išleido "Dialogas" (4304 W. 55th St., Chicago, Il. 60632) 1975 m. Spaudos darbus atliko M. Morkūno spaustuvė (6051 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. 60636). 288 psl., kieti viršeliai, kaina \$6.00). pn.

DAIL. VLADO VAITIEKŪNO kūrinys "Lietuvis amžių kovoje", tapyba. Jo darbų paroda rengiama Toronto Lietuvių Namuose balandžio 24-25 dienomis. Nuotr. V. Noreikos

KULTŪRINĖJE VEIKLOJE

VYTAUTO VITKAUSKO "Šiaurės rytų dūnininkų šnektų žodyną" išleido "Mokslas" Vilniuje. Autorius apie 20 metų tyrinėjo savo gimtojo krašto — rytinių žemaičių tarmės duomenis, buvo sudaręs 50.000 lapelių kartoteką. Kalbininkas dr. Zigmantas Zinkevičius, supažindindamas "Literatūros ir Meno" skaitytojus su šiuo pirmuoju lietuvių dialektologiniu žodynu, rašo: "Autorius vykusiai pasirinko diferencinio žodyno tipą, išradingai panaudodamas tarmėje ir bendrinėje kalboje sutampančių žodžių registrą, kuris labai pravers struktūriniam tarmės leksikos tyrinėjimams. "Šiaurės rytų dūnininkų šnektų žodynas" — monumentalus lietuvių kalbos mokslo veikalas. Jame sukaupti tarminės leksikos lobiai pravers visų lietuvių kalbos mokslo sričių tyrinėtojų. Tokio žodyno seniai laukia ne tik lietuvių kalbininkai, bet ir užsienio baltistai bei indoeuropeistai. Čia ras sau peno ne tik dialektologai, leksikologai bei leksikografai, bet ir dabartinės kalbos ir jos istorijos problemų, ypač fonomorfologijos reiškinų, tyrinėtojai. Juo naudosis ir nekalbininkai, būtent: etnografai, folkloristai, istorikai. Žodynas taip pat turės nemažą praktinę reikšmę. Iš jo matome, kokie neišsemiami leksikos lobiai dar slypi mūsų tarmėse..."

"LIETUVOS" ANSAMBLIS, vadovaujamas Prano Budriaus, išvyko gastrolių į R. Vokietiją. Tai yra jau ketvirtoji ansamblio išvyka į šį kraštą. Ji pradėta koncertais pavasarinėje Leipzigo mugėje, tęsiama Erfurto, Gotos ir R. Berlyno koncertinėse salėse. Pirmąją šių koncertų programos dalį sudaro senovinės lietuvių liaudies dainos ir šokiai, antrąją — dabartinių Lietuvos kompozito-

rių kūriniai, papildyti vokiečių ir rusų liaudies dainomis. Iš stambesnių kūrinių minėtinos dvi kompoz. A. Bražinsko ir choreografo J. Lingio vokalinės - choreografinės siuitos — "Draugystės juosta", "Po Tėvynės dangum".

LB BOSTONO KULTŪROS KLUBE viešėjo Aušra ir Jonas Jurašai. Dalyvisius su svečiais iš Niujorko supažindino klubo pirm. R. Kondrotas. A. Jurašienė tarė trumpą žodį, kuris skambėjo kaip sveikinimas iš anapus Atlanto, dvelkiantis lietuviška šiluma. Apie dabartines Lietuvos problemas prabilo J. Jurašas. Ypač dėmesio susilaukė jo pasakojimas apie išėvijoje išleistą dr. Juozo Griniaus knygą "Žmogus be Dievo", kažkaip patekusią Lietuvon. Ji ten buvo ranka perrašinėjama ir platinama. Panašiai daroma ir su kaikiškais kitais išėvijos leidiniais. Nors rusas lietuvius laiko lyg po cemento sluogsnui, jie, kaip žolė, leidžia daigus, prasikala per cementą ir siekia šviesos. Po pranešimo Aušra ir Jonas Jurašai atsakinėjo į klausimus. Jiems buvo surengta vakariinė Tautinės Sąjungos Namuose.

MASKVOS P. ČAIKOVSKIO KONSERVATORIJOS salėje skambėjo lietuvių kompozitorių kūriniai — M. K. Čiurlionio simfoninė poema "Jūra", V. Barkausko "II simfonija", E. Balsio "II koncertas smuikui ir orkestrui". Juos atliko simfoninis Sovietų Sąjungos orkestras, diriguojamas vilniečio Juozo Domarko. Koncerte dalyvavo vilnietis smuikininkas Raimundas Katilius, tarptautinių konkursų laureatas.

V. Kst.

Vokietija

STASYS MOTŪZAS sukūrė Palangos Juzės medinę skulptūrėlę vysk. M. Valančiaus šimtosiom mirties metinėm paminėti. Statulėlės nuotrauką išidėjo laikraštis "Oldenbur-

gische Volkszeitung", kartu pateikdamas iš S. Motūzo gautų žinių apie vysk. M. Valančių, jo sukaktį ir darbus. S. Motūzas, 78 metų amžiaus, gyvena vokiečių prieglaudoje Vechtoje ir Lietuva garsina savo drožiniais.

PASKATINIMAS IR MUMS

Lietuvių programa Kalgario televizijoje

Radio ir televizijos stotis CFAC turi sekmadienio programoje "New Horizons" valandą, skirtą atvykusių į Vakarų Kana-dą pirmųjų imigrantų prisiminimams.

Suorganizavus šiais metais lietuvių tautinių šokių ratelį, gavus šokėjams drabužius ir suradus akordeonistą, šokių ratelio vadovės I. Baruta ir Elv. Krausienė pasiryžo išvesti lietuvių jaunimo šokėjus į viešumą. "New Horizons" valandėlės vedėjas A. Baxter, susipažinęs su galima programa, noriai sutiko skirti filmavimui dieną.

Kalgariečiai nekantriai laukė pasirodymo. Juk čia visi šokėjai savi, pažįstami, kas dieną sutinkami mieste.

Programos pradžioje A. Baxter sudomina televizijos žiūrovus, pranešdamas, kad ši kartą bus įdomių pergyvenimų turinti asmens istorija ir nematytos iki šiol etninės grupės žmonių pasirodymas. Jis praveda pasikalbėjimą su senosios kartos lietuviu imigrantu J. Karpa. Pastarasis papasakoja, kad 1926 m. atvyko iš Lietuvos (Šumskų valsčiaus). Jų šeimoje buvo daug vaikų. Jis iš jaunų dienų dirbo ūkio darbus, pramoko kalvystės, tarnavo Lietuvos kariuomenėje. Kaip daugelis kitų imigrantų, atvyko į šį kraštą laimės jėgokti. Pirmosios dienos Vakarų Kana-doje (apie Edmontoną) buvo sunkios. Teko keletą kartų keisti darbovietes iki apsisistojo Thorsby apylinkėje, kur įsigijo kalvę, savo namuką ir pirmąją "Fordą". Pasijuto galįs atsikviesti iš tėviškės savo jaunystės draugę vedyboms. Ilgi nesimatymo metai, pasirodo, pakeitė mergaitės pasirinkimą. Ji, atvykusi į Montrealį, nebevažiavo į "indėnų žemę" ir apsisistojo pas savo pažįstamus Montrealyje.

Nesulaukęs savosios, po keletrių metų J. Karpa susirado seniai pas savo tėvus atvykusią iš Lietuvos A. Rimkūnaite, gyvenančią Spirit Riveryje. Su ja ir sukūrė šeimą. J. Karpa su jaunąja šeimininke nutarė pabandyti laimę verslo srityje. Pirko viešbutį su alaus pardavimo teise. Tuo laiku Vakarų Kana-doje dar buvo griežta alaus pardavimo ir aptarnavimo tvarka. Vyr'ai turėdavo alų gerti atskirai nuo moterų. Moterys galėjo ateiti į alinę tik su palydovais. Jauniems, iki 21 metų, alų gerti ir iš viso alaus parduotuvėse pasirodyti buvo draudžiama. J. Karpas nusipirkė Coronation miestelyje viešbutį modernizavo. Surado daug draugų, buvo gerbiami visoj apylinkėj. Kaip prekybininkai, rėmė vietos kultūrinės ir religines organiza-

cijas. Po 20 metų pardavė turėtą nuosavybę ir atsikėlė gyventi į Kalgari. J. Karpos mėgsta ke-liauti, susitikti su buvusiais pažįstamais, prisiminti praėjusius laikus ir papasakoti apie buvusius senus įdomius pergyvenimus.

J. Karpa, paklaustas, ar viską televizijoje papasakojo, pajuokavo, kad turėjo kaip nutylėti, nes žmona Adelė atidžiai seka kas vyksta scenoje.

Po imigranto gyvenimo istorijos į sceną buvo iškviesta Elv. Krausienė supažindinti žiūrovus su Kalgario lietuvių tautinių šokių ratelio veikla. Šokių ratelis veikia kartu su šeštadienine mokykla, kurioje yra 25 mokiniai. Mokomasi lietuvių kalbos, rankdarbių, šokių ir dainų.

Po to šokių ratelio pasirodymą ir atliekamus šokius aiškino šokių organizatorė I. Baruta. J. Karpos pirmajam užsiėmimui pagerbti buvo sušoktas Kalvelis. Po to sekė Šustas, kuriam šokių aiškintoja surado "french" įtakos atspalvį. Kubilas sukosi į abi puses, maišydamas alų, o po to sekė Grandinėle ir savim pasitikinčio jaunimo pasirodymas, kuriam gal negeriau sekėsi su šokėjomis, kaip J. Karpai jieškant Lietuvoje gyvenimo draugės. Gvų judesių ir ryškios muzikos lydimi šokėjai atliko Jaunimo šokį. Pabaigai pasirodė jaunųjų šokėjų poros, pašokdamos Suktinį. Televizijos scena visą laiką buvo pilna šokėjų, ir filmuotojai turėjo taikytis prie greito šokių tempo, prie atskirų temperamentingo šokio detalių atlikimo.

Lietuviškų dainų pynei vadovavo Aldona Rahilly (Léderytė). Ji, pritardama gitara, atliko "Kai aš mylėjau kaime mergelę", jai priedainį kartoti padėjo sustojusi užpakalyje šokėjų grupė, apsirengusi tautiniais drabužiais. Po to sekė "Tik tave myliu", pritariant M. Stakėnui ir L. Noreikaitei. Pabaigai Aldona Rahilly padainavo solo "Baltijos vėjelis". Aldonos R. balsas labai švelnus, jos veido bruožai tipiškai lietuviški, o nauji augštaitiško stiliaus drabužiai spalvotoj televizijoje derinosi su dainomis.

Po programos jos vedėjas A. Baxter įteikė lietuvių šeštadieninės mokyklos vedėjai \$25, J. Karpai — Calgary Centennial medalį.

Programos atlikėjai — jaunimas su vadovėmis I. Baruta, E. Krausiene ir A. Rahilly jaučia, kad tikrai buvo prisidėta prie visų lietuvių pasirodymo. Kalgariečiai lietuviai ilgai minės drąsų jų išėjimą iš rūsio į viešumą.

T. Ž. K.

MŪSŲ ŽINIOS

B.L.BENDRUOMENĖS VEIKLA

Šiomis dienomis buvo susirinkę Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos ir Valdybos nariai nuodugniai apsvarstyti Bendruomenės reikalus, ypač gi rinkimų klausimą. Prieita bendros išvados, kad rinkimus būtina tinkamai paruošti.

Reikia surasti Bendruomenės veikimui tinkamų ir tokiam darbui galinčių pasišvęsti kandidatų. Mat, kaip teko patirti, išrinktieji į Bendruomenės valdybą dažniausiai jau dalyvauja įvairiose kitose organizacijose, kas jiems neleidžia tinkamai atlikti savo prisiimtus įsipareigojimus Bendruomenėj.

Yra ir tokių tautiečių, kurie mielai sutinka kandidatuotis, bet išrinkti, „neturi laiko“ nei posėdžiuose dalyvauti, kadangi ar tai turi važiuoti „apžiūrėti apartamento Santose“, ar vykti „poilsiauti“, ar kitokiais reikalais vis užimti. Tada organizacinis darbas krenta ant vieno ar dviejų-trijų asmenų pečių (kurie taip pat turi savo profesinį darbą), arba net visiškai sustoja.

Tad nutarta pirmiausia sumažinti iki 12 Tarybai-Valdybai sudaryti reikiamą asmenų skaičių. Dvylika išrinktų kandidatų po rinkimų pasiskirstys pareigomis: 3 sudarys Bendruomenės Tarybos prezidiumą, 6 – Bendruomenės Valdybą ir 3 liks kandidatais-pavaduotojais.

Nutarta taip pat prašyti kandidatuotis tik tuos asmenis, kurie ne tik kad turi gabumų bendruomeniniam veikimui ir nori jame pasireikšti, o ir konkrečiai gali šiam darbui atsiduoti, būtent nėra per daug įsipareigoję kitose organizacijose, kurios taip pat reikalauja laiko ir atsidavimo.

Manoma taip pat pertvarkyti ir balsavimo eigą. Gyvenantiems tolimuose São Paulo bairuose bus leidžiama balsuoti ir korespondenciniu būdu, būtent su uždalais vokais, kas lig šiol buvo praktikuojama tik gyvenančių kituose Brazilijos miestuose.

KUNIGŲ ISVYKA

Pirmadienį po Velykų ir São Paulo lietuviai kunigai išvyko pajūrin – atsikvėpti, pailsėti, pabendrauti. Juos pakvietė prel. Pijus Ragažinskas į savo vasarnamį Peruibėj. Graži vilaitė, rami, gaivnanti aplinka – prieš akis jūra, pašonėj žaliuojantys kalnai, o viduj – vaišingas šeimininkas.

CHORAS IŠKYLAUJA

Trečiadienį į tą pačią prel. Pijaus vasarvietę išskubėjo LKB-nės choristai. Neužteko vieno autobuso visiems sutalpinti – daugelis vyko savais automobiliais. Saulė, malonus oras, šiltas jūros vanduo, vaišės, dainos – pakili nuotaika atgaivino per Velykų šventes išsikamavusius mūsų choristus.

OURINHOS

Pats prel. Pijus Ragažinskas išvyko į Ourinhos miestą, kur pakviestas pavaduoti svarbiausios parapijos kleboną – Vigario Episcopalo. Ten išbus dvi savaites.

SESELĖS PRANCIŠKĖS POSĖDŽIAUJA

Šiomis dienomis Petropoly, netoli Rio, vyksta pirmoji pranciškoniškų vienuolių atstovų studijų savaitė. Vien tik Brazilijoje yra virš 40 pranciškoniškų „šeimų“ – iš šv. Pranciškaus Asyziečio dvasios išaugusių skirtingų vienuolių. Jų tarpe ir „Dievo Apvaizdos Seselės Pranciškietės“, kurios, įsikūrusios Pittsburgėje (JAV-se), Brazilijoje turi 5 savo veiklos namus. Čia jų dabartinė viršininke yra ses. Julija Adamaitytė. Ji Petropoly ir atstovaus mūsų seselėms pranciškietėms.

ŽUVO SALEZIEČIŲ PROVINCIOLOS

Balandžio 21 dienos vakarą eisimo nelaimėj, netoli Queluz ant Dutros kelio, mirė kun. José Antonio Romano, São Paulo saleziečių provincijos viršinininkas. Dar neturėjo 55 metų amžiaus. Gyveno Liceu Coração de Jesus, São Paulo. Buvo draugiškas, demokratiškas, paslaugus. Jis turėjo tvarkyti ir lietuvių saleziečių reikalus.

Laidotuvėse, kurios vyko Coração de Jesus bazilikoje, dalyvavo 84 kunigai, vienas abatas, 3 vyskupai ir nesuskaitoma minia tikinčiųjų, ypač gi jaunimo.

O ESTADO DE S. PAULO

PADRE JOSE ANTONIO ROMANO — Faleceu dia 21, aos 55 anos, em acidente de automóvel na Via Dutra, à altura de Queluz, o padre José Antonio Romano, inspetor geral da Congregação Salesiana para o Sul do Brasil. Natural desta Capital, fez seus estudos em Pirapora e depois no Instituto Pio XI, ordenando-se a 8 de dezembro de 1949. Na Europa conquistou títulos universitários. Iniciou sua carreira como diretor do Colégio S. Manuel, em Lavrinhas, vindo a ocupar o cargo de vice-provincial em São Paulo e, há quatro anos, o de inspetor geral para o Sul do Brasil. Em todos se houve com zelo sacerdotal, firmeza de convicções e grande amor à sua congregação religiosa. Deixa irmãs, cunhados e sobrinhos. O corpo foi trasladado para esta Capital, velado no santuário do Coração de Jesus, de onde saiu o féretro para o cemitério do Santíssimo Sacramento (Araçá). A Câmara Municipal, em sessão de ontem, aprovou voto de pesar pelo falecimento do padre Antonio Romano, propondo seja dado seu nome a uma das ruas da cidade.

Balandžio 15 mirė ir 20 d. Čikagoje palaidotas jėzuitas kun. Jonas Raibužis, 67 m. amžiaus žemaitis. Daug metų dirba Jaunimo centre ir buvo lietuvių jūros skautų kapelionu, laisvalaikio užsiimdamas staliaus ir laikrodininko pomėgiu, nes jaunas būdamas ruošėsi Afrikos misijoms.

RIO DE JANEIRO

Sekančios lietuvių pamaldos katedros koplyčioje bus Motinos diena, gegužės 9, 11 val. ryto, Šiaurės šeimoms intencija. Velykų sekmadienio Mišias laikė iš São Paulo nuvažiavęs kun. Hermanas Šulcas, kuris aplankė ir kun. Mečislovą Valiukevičių Niteroi mieste, Kun. Valiukevičius per kun. Šulčą Imigracijos penkiasdešimtmečio komitetui įteikė pageidavimų ir siūlymų, kad sukaktis būtų minima ne tik São Paule, bet plačiau Brazilijoje.

KONCERTUOS LIETUVAITĖ

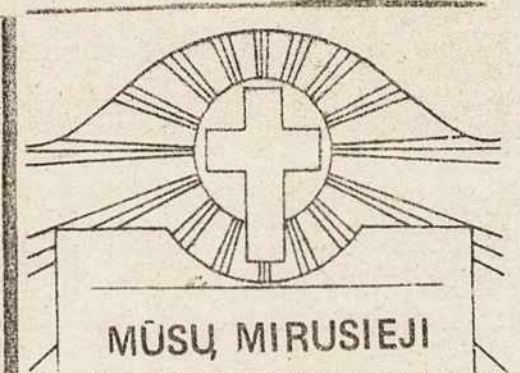
Pianistė Janė Žaidytė gegužės 28 koncertuos solistė su Rio de Janeiro simfoniniu orkestru, grodama Mozarto orkestrui ir pianinui Koncertą Nr. 2. Koncertą Rio de Janeiro Federalinio universiteto Muzikos mokyklos salėje diriguos muz. Roberto Ricardo Duarte. Pradžia 17 val., įžanga nemokama.

SIMTAMETIS RASEINIŠKIS

Izraelitų senelių namuose São Paule gyvena Raseiniuose 1876 metais gimęs ir 1927 m. Brazilijoje atvykęs senelis Melneris, apie kurį redakcijai pranešė slaugymo skyriaus administratorė Janina Valavičienė. Senasis batsiuvis dar suprantas ir kalba lietuviškai.

UŽMOKĖJO UŽ ML.

Po 70 kr. J. Budzilas (Santos), Albertas Varkala, Juozas Azbaras (Rio); 80 kr. Jonas Šoliūnas (Itu) Antanas Tininis, V. Orantas; po 100 kr. Teresė Šešelgienė, Vincas Banys, Vaclovas Kontautas (Piedade), Jonas Žaidys (Rio), N.N.

Balandžio 16 d. Igoninėje mirė PRANAS PRANAITIS, gimęs Šiauliuose 1915 metais, į Braziliją atvažiavęs 1927 m. Daug metų Zelinoje dirbo metalo aptraukimo chromu specialybe. Liūdinčius paliko seserį, seserėčią ir seserėnus.

Balandžio 16 d. São Caetano po ilgos ligos mirė ONA ŽEMAITIENĖ, kurios vyras Kazimieras miręs 1972 m. Palaidota „ceramikos“ kapuose. Neturėdami artimesnių giminių, iš savo kuklių santaupų paskyrė auką šv. Kazimiero parapijai. Be lietuvių kunigo, ją amžinon poilsio vieton padėjo net autobusas vietinių kaimynų. Buvo apie 66 metų amžiaus.

Balandžio 15 d. Igoninėje João XXIII, mirė EMILIJA (Grebauskaitė) PUPĖNIENĖ, gimusi 1887 metais lapkričio 5 d. Kilusi iš Rokiškio, Sodelių kaimo.

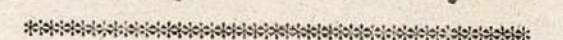
Į Braziliją atvyko 1927 metais.

Gyveno Mookoje, Rua Oratório. Palaidota Quarta Parada kapinėse.

Nuliūdime paliko vyrą Andrių.

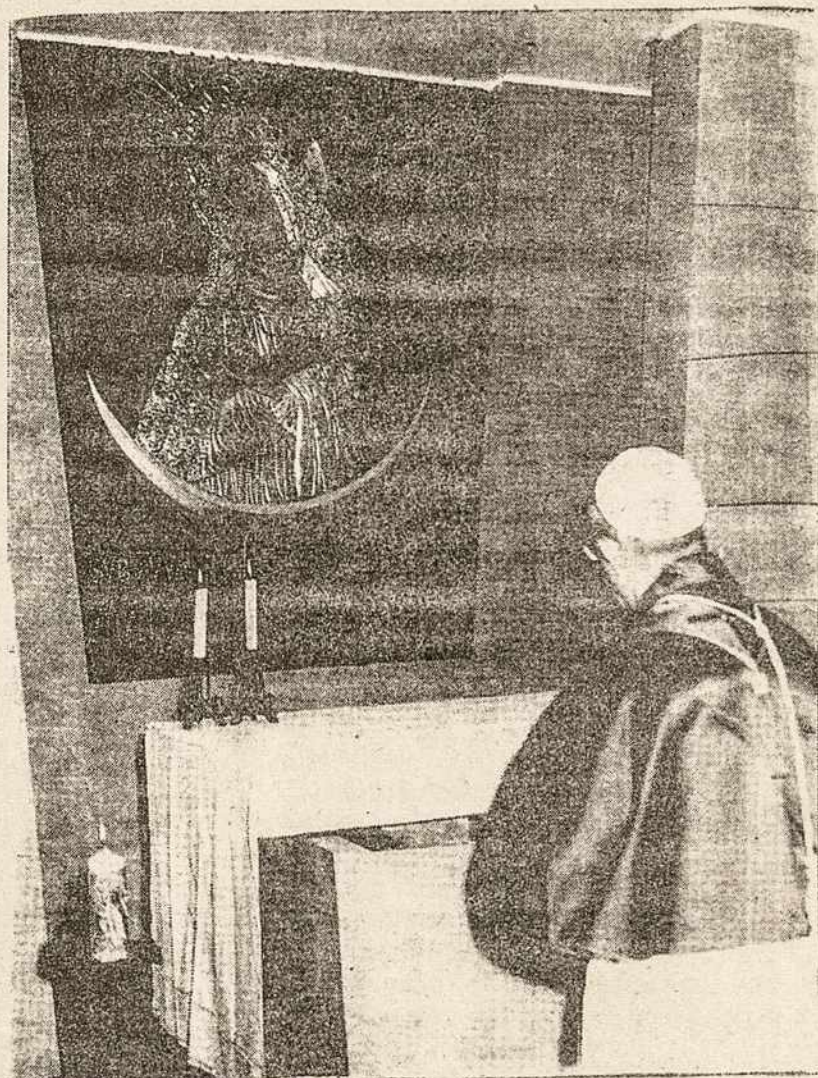

SKAITYKIT IR PLATINKIT
MŪSŲ LIETUVĄ!

PINTURAS REFORMAS
CASAS - APARTAMENTOS - LOJAS - ETC.
CASCOLAC E SYNTEKO
RASPAGENS, APLICAÇÃO, CALAFETAÇÃO
EM 3 PAGAMENTOS
ATENDEMOS TODOS OS BAIRROS
ORCAMENTOS SEM COMPROMISSOS
TELEFONE 32-9516 DIMAVIČIUS

MŪSŲ ŽINIOS

Pop. Paulius VI prieš Aušros Vartu Marija lietuvių koplyčioj šv. Petro bazilikoje. – O kaip mes, lietuviai, praleisim gegužį – Marijos mėnesį, bažnyčioj ir namie?

DIDŽIOSIOS ŠVENTES

Didžioji Savaitė su Velykom tiek Zelinoj, kiek Mookoj, pasižymėjo ne tik gražiom, įspūdingom pamaldom, o ir gausiu tikinčiųjų tautiečių dalyvavimu, įskaitant ir komuniją.

Ypač Velykų rytas resurekcijai į Zeliną sutraukė būrius tautiečių net ir iš tolimų apylinkių, kaip antai Brooklyn, Morumbi, Pque das Naões, V. Anastácio, Sto. André ir kitų.

Reikia tikėtis, kad šios šventės kiekvienam katalikui paliko pasiryžimą pagyvinti savo krikščionišką gyvenimą.

PLIAS PRANEŠIMAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos, Brazilijos skyriaus narių susirinkimas įvyks š. m. balandžio mėn. 30 d., penktadienį 20:00 val. Liet. Sąjungos rūmuose Rua Lituânia, 67 Moóca, tel. 292.14.34.

- Algirdas Idika, Pirmininkas

VEIKLOS KALENDORIUS

Balandžio 30 d., 20 val. PLIAS susirinkimas Lietuvių Sąjungos rūmuose – R. Lituânia, 67 Moóca, tel. 292-14.34

Geguzės 1 – paskutinė diena išrašyti ekskursijon į JAV su šokėjais (VIII 29 – IX 19).

Gegužės 9, 11 val. katedros koplyčioje Rio de Janeiro lietuvių pamaldos.

Gegužės 10, paskutinė diena įteikti 50 m. imigracijos ženklų-simbolių projektus konkursui.

Gegužės 16, šv. Juozapo Vyru Brolijos šventkelionė į Aparecida do Norte.

Gegužės 23, 15 val. Zelinos Jaunimo namuose visur buvusių choristų generalinė repeticija (V.30 šventei)

Geguzės 30, iškilmingas 1926 m. imigracijos minėjimas V. Zelinoje su Mišiomis 15 val., meninė programa, vaisėmis ir pirmųjų imigrantų pagerbimu. (Kitu susirinkimų nebus).

Birželio 10, paskutinė diena įteikti straipsnius 50 m. imigracijos leidiniui.

Birželio 13, Metinis pabaltiečių minėjimas – Birželio ivykis.

Birželio 19, „Churrasco“ ir Joninių laužas 50 m. imigracijos minėjimo naudai.

Rugpjūčio 15 – 30, Šeštoji metinė Pabaltiečių paroda Praça Roosevelt su Lietuvių imigracijos rodimiu skyriumi.

Rugsėjo 12, Didysis 50 m. imigracijos minėjimas – šventė.

LIETUVIŲ SĄJUNGA - ALIANÇA

MOTINOS DIENOS PROGA

R U O Š I A V A K A R I E N Ė

Gegužės mėn. 15 dieną - šeštadienį, 19,30 valandą Rua Lituania, 67 - Moóca. Tik iš anksto užsisakę vietas, bendrai praleisime Motinos Dienos minėjimą užkandžiudami ir besilinksmindami. Tel. 274-5116.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ PAGRINDINĖS IMIGRACIJOS PENKIASDEŠIMTMEČIO -

ŠVENTĖ

su pamaldomis V. Zelinos šv. Juozapo bažnyčioje 15 val., meninė programa Seserų pranciškiečių salėje 16 val. ir vaisėmis Jaunimo namuose 18 val. gegužės – maio 30 d., sekmadienį. Pakvietimai vaisėms gaunami klebonijose ir per Penkiasdešimtmečio komiteto narius.

KVIEČIAMI VISI BUVE IR ESAMI VISŲ CHORŲ CHORISTAI

Imigracijos penkiasdešimtmečio šventėj gegužės 30 d. kviečiami kartu scenoje pasirodyti VISI CHORISTAI, kurie per tuos 50 metų dalyvavo bet kuriame chore. Generalinė repeticija kviečiama gegužės 23 d., sekmadienį, 15 val. Vila Zelinos Jaunimo namuose.

A família ŽAIDYS convida a colonia lituana do Rio e de São Paulo a assistirem o Concerto para piano e orchestra de MOZART, N° 20, tendo, como solista, a pianista JANE ŽAIDYS, com a participação da Orquestra Sinfônica do Rio de Janeiro, sob a regência do maestro Roberto Ricardo DUARTE.

O concerto realizar-se-á no dia 28 de maio de 1976, às 17.00 hs., na Escola de Música da U.F.R.J., Rua do Passeio, 98. Entrada franca.

— Lietuvių Tautinių Šokių Institutas praneša, kad "Mūsų Šokiai" (antroji laida) gaunama: Draugas, 4554 West 63rd Street, Chicago, Ill. 60629; Gifts International Inc., 2501 West 71st Street, Chicago, Ill. 60629; Marginiai, 2511 West 69th Street, Chicago, Ill. 60629; Darbininkas, 341 Highland Blvd., Brooklyn, N.Y. 11207; V. Stankus, 7056 So. Campbell, Chicago, Ill. 60629. Kaina 4 dol., neįskaitant persiuntimų išlaidų.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AOUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ
LIETUVA

METINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr. Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pėtvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėju nuomone. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai iteiktini nevēliau kaip iki sekmadienio vakaro.